

עין משפט  
נר מצוה

[illegible][illegible]

פ:

בשלשה עשר א' פשיידא.  
פ' פטם שאניא

משיירת ולהי היכא דלא חזינן לא  
חיישינן ביו דאפי' גררה פשט שאין

משיירת אבל היבא דחוינן חייסין  
כיון דפעמים משיירת ובי"ד לעולם  
משיירת ואפי' לא חוינן חייסין וגי  
בשר אפילו חוינן לא חייסין דלעולם  
לא תשיירת ואפי' אפי' כרבי זירא:  
היינו תשע חנויות. לפי מה שפ"ה  
לענין בדיקה לא נהירא  
לר"י דהיי' מייתי ראה מתשע חנויות  
הוא ספיקא דאורייתא ואולינן לאחמר  
דכיון דמשיירת דרבינן הוא בלאמרינן  
בסמוך פקדו י"ל דליידי כגון שלא  
ביטל ועוד קשה דגבי תשע חנויות  
ליכא חזקה היתר אבל הכא אוקמא  
אחזקת בדוק דהא צדוק מייירי ראי'  
הוא הכי פשוט דעני בדיקה ונראה  
לר"י דלענין שחיט עכבר נצית  
ונמצא קצבי א' שרי לאכילה ו' לאו  
ואם תחמר כ' אחא עכבר וטקל מהני  
צינורין אחאי חשיב י' קצוב מאי  
בנזא נמצא כפי עכבר מומצא ביד  
נכרי דבפ' גיד הנשה (חולין נה. וס)  
פריך לרב דלמר בשר שנעלם מן  
העין אסור במומנא הלך אחר הרוב  
ומנשי שמונא ביד נכרי ואומר ר"י  
הדאם משיירת כשלאני טלקת מן  
הקבוע שנולד הספק במקום קביעות  
אבל אם לא ראינו הוה ליה כפירש  
ואולינן במר רובא ובי' דאורייתא  
במתרבויות (נבחים דף עג.) ובי' נבחים  
שמתרבו בחטאות המתות או שזר  
הנסקל אחאי ימותו כולם נכשניהו  
וידיניהו וינמא כל דפריש מרובא  
פריש אפי' שבער נולד הספק במקום  
קביעות שאפי' תסור דלא היה קבוע  
גמור שחייסור מערב בנותר ואפי'

יִכָּר וּמִדְרַבָּן אֶסְרוּ בְּקִבּוּעַ זֶה דְּמִדְרָא  
כִּשְׁהָאִסּוּר יָדוּעַ בְּמִקּוּמוֹ וְלֹהֲכֵי נְמִי גוֹ

יכר ומדרגתו אפרו בקצוה וה למדוראיתא חשבי קצוה אלף  
 להאסור דיוה נתקמו ואלף נמי גוריר התם טפי שמא יקח  
 הקצוה מנתלה כיון שהיא האסור דיוה: דריבוי שתי קפוט.  
 הך סוגיא דמדמה דיקתא חמך לשתי קפוט לא אחי כ"ל דמוק  
 שוליה הערל (יבמות פ"ג) הך דשמי קפוט חמך חולין על התמורה  
 לאחי כ"ל ויטול לך דמי הך דקריה דקריה איש דמדמי חמך על

וזה כהן והזין. על שפת הנזיר: לידע אם זכר אם נקבה. וזהו תרבו או מני היות היה ושלחובו שם להגיד לאמו מה מינו ושכחין בין טומאת ועוברת זכר למי טומאת ועוברת נקבה ולא נזכר או אמו כהן על אזהרת נפש לא יעמאש והזין בו בזרז והפסל לא ראה ועיבוריה ממהללה על המטה: שחולדה וברדלם מזויין שם. ושם חור חולדה וברדלם פומח טפה הוא ועיבוריו וחרון אף האהיל: רוח הפלה. שפיר מלה רוח אף תמלל לומר מלה היה כלומר לכל אלה הוצרך שמה רוח הוא ואידי וזין כאן לא טומאת זכר ולא טומאת נקבה ואם אראה שהוא וזהו קרוביו לראות אם זכר אם נקבה:

וְכִי יִשְׁכַּח וְיִשְׁכַּח אֶת־כָּכָל הָאֵל  
 נִקְבָּה הוּא קָטָנִי הִכִּי  
 וְפִילָה אִם נָפַל הַפִּילָה  
 הַפִּילָה לִידֵעַ אִם זָכָר  
 בְּעֵית אֵימָא הַתָּם וְדָא  
 הַוַּבְרֵלֶם מִצּוּיִן שִׁם  
 שְׁעָתָא נְהִי דִישׁוּרִי  
 וְדָא גִרְרוּם בַּהֲרֵיא  
 נְהִי דוּדָא אִכְלוּם וְאִם  
 תִּמְרִייהוּ אִמְרִינָן וְמִי  
 גִרְרָה חוֹלְדָה וְהָא  
 יִירָנִיחֵנוּ בְּצַנְעָה שְׁלָא  
 וְאִמְרָא אֲבִי לֹא קָשִׁיא  
 בְּשִׁלְשָׁה עֶשֶׂר בְּשִׁלְשָׁה  
 וְנִלְחָנוּ בְּתִי לֹא מִצְנַעָא  
 כִּיחָא רִיפְתָּא בְּכוּלָהּ  
 וְכִי חוֹלְדָה נְבִיאָה הִיא  
 בִּסְרִי וְלֹא אִפִּי עַד  
 מִרָא אֲלֵא אִמְרָא רַבָּא  
 בְּצַנְעָה שְׁמָא חֲמוּל  
 בְּדִיקָה אַחֲרֵי תִנְיָא  
 אִכְּלוּ חֲמִין אַחַר בְּדִיקָה  
 יִירָנִיחֵנוּ בְּצַנְעָה שְׁלָא  
 צִפְנִינוּ וְיִהְיֵא צֶרֶךְ בְּדִיקָה  
 יִירָה שְׁמָא יִנִּיחַ עֶשֶׂר  
 וְכִינִי בִּלְמַד מִצֵּה וְאִחַר  
 וְשָׁקֵל וְלֹא יִדְעִין אִי  
 קָל הֵינֵנוּ תִשְׁעֵי חֲנִיּוֹת  
 קָל הֵינֵנוּ סִיפָא דִּתְנָן  
 מוֹכְרִין בֶּשֶׁר שְׁחוּטָה  
 לֵהּ וְלִקְחָ מֵאֲחַת מֵהֶן  
 לֵקַח סָפִיקוּ אִסּוּר  
 וְכִי שְׁנֵי צִיבּוּרִין אֶחָד  
 וְלִפְנֵיהֶם שְׁנֵי בָתִּים  
 יִנְיָנוּ בָרוּךְ וְאִתּוּ שְׁנֵי  
 מִצֵּה וְאִחַר שָׁקֵל חֲמִין  
 עֵייל וְהִי לֵהֲאִי עֵייל  
 נָן וְיִשְׁתִּי קוֹפּוֹת אַחַת  
 תִּרְמוּהָ וְלִפְנֵיהֶם שְׁנֵי  
 וְאִחַר שֶׁל תִּרְמוּהָ  
 מוֹתְרִין שְׁאֵנִי אֹמֵר  
 נִפְּלוּ וְתִרְמוּהָ לְאִחַר  
 דְּאִמְרִינָן שְׁאֵנִי אֹמֵר  
 בְּתִרְמוּהָ

מוחרין לור כנחמלה אפי' אין בקושה כדי לטעלות הסאה פארו  
ומאה שאנו אומרים חולין לתוך חולין נפלו אלמא תלין לקולא  
הימר בהימר ואיסור באיסור ואע"ג דליכא למימר איפכא הכא נמי  
לקולא תלין ואמרינן החמך נכנס לשאינו דיוק והנהל לדיוק:  
בחרומא  
וא וכולה שמעתא מיירי שבהכר כל כך גדול דליכא למימר דאיהיה:  
הלך

(א) מִיָּא לִיג' (ב) וְנִקְחָן  
יָאֵ. (ג) וְהִנֵּחַ כִּלְיָאֵ  
(ד) מִסִּינֵיט טו. חֲוִילֵּן דֵּה  
דִּסָּה יִתָּ. (ה) וְנִלְיֵן דֵּה  
וְהָא לֵאלֵה מִיִּיִן מִסִּינֵי  
דְּמִרְמוֹת פִּיִּן מִיָּא עִי  
פִיִּן רִיִּשׁ וְסֵן קִיִּן  
נִבְחֹת פִּסֵּן דִּיִּסָּה שְׂמִיִּן  
(ו) לִקְחָן מִדֵּי. יִיִּתָּן  
טוֹר לִי: חֲסִפְסָה דְּמִרְמוֹת  
פִּיִּן טִיִּין. (ז) וְנִלְיֵן  
וְהִקְרָא כֵּלָא. (ח) וְנִלְיֵן  
אַחֵר דִּיִּסָּה דְּכִלְיָאֵ. (ט)  
וְנִלְיָתָן. (י) וְנִדְרִיִּיִתָּ  
כִּלְיָאֵ. (יא) וְנִדְרִיִּיִתָּ  
מִן. (יב) דְּכִשִּׁי דְּמִרְמוֹת  
כִּלְיָאֵ. (יג) וְקִוִּיִּתָּ דִּיִּסָּה.

אלנמ"ס פוטרשיי  
[פוטרשיי], חולדה  
(אלנמ"ס היא מלה ערבית).

ובא כהן והציץ בו. כהן  
מכס היה ומורה הוראות  
ומתחנן לתפוחים זה וזה

[illegible]